

بررسی سازگاری ارقام تجاری بین المللی خرما در شرایط خوزستان (الف- فاز رویشی)

سعید حاجیان

عضو هیات علمی موسسه تحقیقات خرما و میوه‌های گرمسیری کشور- اهواز

آب، خاک و منابع ژنتیکی از ارکان اصلی تولید و توسعه پایدار در بخش کشاورزی محسوب میشوند ولی وجود محدودیت در منابع آبی و خاکی کشور موجب گشته تا عمده تلاشها بر روی بهره‌وری بیشتر از منابع ژنتیکی استوار گردد. معرفی یک رقم مناسب خرما برای یک منطقه با استفاده از فناوریهای موجود حداقل به یک دوره زمانی ۲۰ ساله نیاز دارد که حدود ۱۲ سال آن صرف تحقیق در مورد سازگاری و بررسی ویژگیهای کمی و کیفی میوه شده و ۸ سال نیز برای توسعه رقم مورد نظر و بهره‌برداری از آنها در شرایط نخلستانها صرف میشود. در فاز اول این پژوهش که از سال ۱۳۶۹ تا ۱۳۷۴ در قالب بلوکهای کامل تصادفی با سه تکرار در ایستگاه تحقیقات کشاورزی اهواز انجام شد ارقام دگلت نور، توری، مجول و برخی که از ارقام کاملاً شناخته شده تجاری خرما در جهان هستند با رقم سایر که بیش از ۸۵٪ نخلستانهای خوزستان را شامل میشود بعنوان رقم شاهد مورد بررسی قرار گرفت. همه نهالهای ارقام خارجی مورد استفاده از طریق تکنیک کشت بافت تکثیر شده و بوسیله بخش دولتی از انگلستان وارد کشور شدند. نتایج

۱۳۶ / چهارمین کنگره علوم باغبانی ایران، آبان ماه ۱۳۸۴

نشان داد که بیشترین گیرایی را نهالهای رقم سایر (۹۶٪) و پس از آن ارقام برحسی، توری، دگلت نور و مجول به ترتیب با ۸۵، ۸۱، ۷۰ و ۲۷ درصد گیرایی قرار داشتند.